

[Handelsministeren.]

Jeg tror, at de Konservative selv vilde staa sig ved det, jeg tror nemlig, at de vilde kunne øve Indflydelse paa visse Bestemmelser i Lovgivningen, at Lovene vilde faa en bedre Affattelse, hvis de Konservative virkelig sagligt var gaaet ind i Arbejdet og havde taget de Vilkaar, som et Mindretal nu engang maa tage, naar det vil være med i det praktiske Lovgivningsarbejde. Man kan naturligvis en Gang imellem stille sig helt udenfor og maaske ogsaa høste Fordel deraf, men i det lange Løb staa man sig utvivlsomt ikke ved at være holdt udenfor, og jeg indbyder de Konservative, og nu specielt da ved denne Lejlighed, til et frugtbringende Samarbejde for at faa det bedst mulige Resultat ud af det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen sagde, at der var baade Spekulanter og Idealister i de Forretninger, her er Tale om. Det er vel nok rigtigt. Jeg vurderede det saaledes, at der var 99 pCt. af den ene Art og 1 pCt. af den anden. Det kan være, at Vurderingen ikke holder helt Stik; man kan naturligvis sætte en anden Brøk, vurdere Forholdet lidt anderledes, men een Ting føler jeg mig fuldkommen overbevist om: at den overvejende Del af de Folk, der gaar ind i f. Eks. „J. A. K.“, ikke er gaaet ind under andre Forudsætninger end disse, at de kunde faa en ganske speciel Fordel nu ved Starten. De har været en Art Spekulanter, nogle af dem har maaske været naive Spekulanter, saadanne findes der jo ogsaa, men de har spekuleret i en Fordel, som de kunde faa ved nu at styrte til i første Omgang, ved, om jeg saa maa sige, at komme til Fadet hurtigst muligt. Og det er da ogsaa en Kendsgerning, alle er enige om, at de, der kommer sidst, faar ingenting.

Det ærede Medlem sagde, at man kunde nøjes med at kræve redelige Oplysninger og saa udøve en vis lempelig Kontrol. Men hvad er det for Oplysninger, det ærede Medlem til syvende og sidst vil føle sig tilfredsstillet ved, og hvad er det for en lempelig Kontrol, der skal udøves? Vil det ærede Medlem f. Eks. ikke være med til at indføre Kontrolbestemmelser med Hensyn til den Sikkerhed, der gives i de Laan, som ydes? (Gregersen: Det sagde jeg). Naa, saa synes jeg, vi er inde paa en overmaade vigtig Realitetsbetragtning. Det er et af de Spørgsmaal, der er af den allerstørste Vigtighed ved Bedømmelsen af Selskabets fremtidige Stilling, og om Selskabet overhovedet har Mulighed for at leve fremover.

Det forekommer mig, at det ærede

Medlem Hr. Thomsen gaar langt uden for alt, hvad der kan siges at være rimeligt, naar han fastslaar, at det er en enestaaende Mishandling, der finder Sted af det danske Hovederhverv, Landbruget. I det Par Aar, Krisen særlig har raset her i Landet, er der ydet det danske Landbrug den ene Haandsrækning efter den anden, og den er ydet beredvilligt. Det forekommer mig, at man gør det danske Landbrug som Helhed en meget daarlig Tjeneste ved derefter at komme og sige, at det er udsat for en enestaaende Mishandling. Det forekommer mig, at man snarere kunde sige, at der har været vist stor Offervillighed over for Landbruget; jeg mener ikke, der er ydet Landbruget for meget, Landbruget er nu engang Landets bærende Erhverv, og vi kan ikke med Sindsro se paa, at dette Erhverv kommer ud i økonomiske Vanskeligheder af en saadan Karakter og et saadant Omfang, at andre maa gaa fra Hus og Hjem end de, der ikke kan klare sig, fordi de savner Evne til at klare sig i en vanskelig Situation. Det er da heldigvis ikke saaledes, at de Krav, som det ærede Medlem Hr. Thomsen her opstillede, er Udtryk for, hvad Flertallet af det danske Landbrug mener; de er Udtryk for en lille Del, der er opagiteret til at stille Krav, som er fuldkommen uopfyldelige, Krav om en Rentesænkning ned til 2 pCt. o. s. v., o. s. v. De Herrer, der stiller saadanne Krav, skulde betænke, hvilke Følger der vilde opstaa her i Landet, hvis saadanne Krav blot tilnærmelsesvis blev honoreret, hvilke andre Samfundsborgere der da vilde komme ud for økonomiske Vanskeligheder af et saadant Omfang, at de økonomisk vilde gaa helt til Grunde. Maaske har de Kriseforanstillinger, der er truffet, ikke været tilstrækkelige, og den Mulighed er jo til Stede, at ogsaa andre Kriseforanstillinger kan blive paakrævede, i saa Tilfælde tror jeg, at der i den danske Rigsdag vil være Flertal for at hjælpe Landbruget ud over Vanskelighederne, saa vidt det overhovedet er muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Duborg indstiller sit Skyts forkert, naar han retter det mod Handelsministeren og siger, at Ministeren har været for sendrægtig i denne Sag; jeg synes, det efter Omstændighederne er gaaet forholdsvis hurtigt. Nej, den, Skytset skulde have været rettet imod, er den højtærede Justitsminister, som har Midlerne til at skride ind, men